

Cím18i Ítéltábla

Bf.II.11/2026/44. szám

A Cím18i Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Cím18ben, a 2026. március 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2024. április 08. napján kihirdetett 8.B.676/2017/1823. számú ítéletének a jelen eljárásban fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve megváltoztatja.

Terhelt1 XII. rendű vádlott bűnös hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345.§). Ezért a bíróság Terhelt1 XII. rendű vádlottat megrovásban részesíti. A megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

Terhelt2 XVII. rendű vádlott terhére megállapított közbizalom elleni bűncselekmény helyes minősítése 2 (kettő) rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) (9/b. és 9/c. tényállás).

Terhelt2 XVII. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményének minősítése helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat.

Terhelt3 XX. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményének minősítése helyesen: Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat.

A cég35 jogi személlyel szemben indult büntetőeljárást megszünteti.

Az cég11-vel szemben kiszabott vagyonekbevételek összegét 36 912 356 (harminchatmillió-kilencszáztizenkettőezer-háromszázötvenhat) forintban határozza meg.

A cég14-vel szemben 3 320 897 (hárommillió-háromszázhuszezer-nyolcszázkilencvenhét forint) összegben vagyonekobjást rendel el.

Terhelt1 XII. rendű, Terhelt2 XVII. rendű, Terhelt3 XX. rendű, Terhelt4 XXXI. rendű, Terhelt5 XXXIII. rendű, XXXV. rendű vádlottak, valamint a cég7, a cég8, az cég11, a cég13, a cég14 „f. a.”, és a cég1 „f. a.” jogi személyek vonatkozásában a Nyíregyházi Törvényszék ítéletét egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során összesen felmerült 84 850 (nyolcvannégyezer-nyolcszázötven) forint bünygyi költségbl az Terhelt10-t, és a Terhelt12-t 6 891 (hatezer-nyolcszázkilencvenegy) – 6 891 (hatezer-nyolcszázkilencvenegy) forint bünygyi költség megfizetésére kötelezi felhívásra az állam javára, míg a fennmaradó 71 069 (hetvenegyezer-hatvankilenc) forint költség az állam terhén marad.

Az ítélet Terhelt1 XII. rendű vádlott vonatkozó rendelkezésével szemben a jelenlévő ügyész, és XII. rendű vádlott védője az ítélet kihirdetésekor nyomban vagy 3 (három) munkanapon belül, Terhelt1 XII. rendű vádlott a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül élhet fellebbezéssel.

A fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetlleg a kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék 2024. április 8. napján kihirdetett 8.B.676/2017/1823. számú ítéletében bünyösnek mondta ki vádlott I. rendű vádlottat 4 rendbeli bünysegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény – a továbbiakban Btk. – 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], 14 rendbeli bünysegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 9 rendbeli bünysegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], 26 rendbeli bünysegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §). Megállapította, hogy a bünyselekményeket bünysszervezetben követte el és ezért őt halmazati bünytetésül 8 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés bünytetésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbünytetésre ítélte azzal, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, illetve a vádlott I. rendű vádlottól lefoglalt 3 000 000 forint készpénzre, 1000 euró és 1251 USA dollár devizára vagyonekobjást rendelt el. A bíróság vádlott I. rendű vádlottat 2 rendbeli bünysegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], bünysegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont],

bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont] és 4 rendbeli bűnsegédként – ebből 2 rendbeli folytatólagos – hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[2] II. rendű vádlott vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], 15 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 9 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], 28 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont], költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Megállapította, hogy a bűncselekményeket bünszervezetben követte el és ezért halmazati büntetésül 7 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 7 év gazdasági társaság vezetői szakszolgálati eltiltás büntetésre és 7 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetésből II. rendű vádlott vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, illetve II. rendű vádlott vádlottat a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont] és 5 rendbeli folytatólagosan bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

[3] III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], 5 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], 16 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §) Megállapította, hogy a bűncselekményeket bünszervezetben követte el és ezért halmazati büntetésül 6 év 6 hónap fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 6 év gazdasági társaság vezetői szakszolgálati eltiltás mellékbüntetésre ítélte. III. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, illetve III. rendű vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont] és 5 rendbeli bűnsegédként – ebből 4 rendbeli folytatólagosan – elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[4] IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], 12 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és 16 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §) Megállapította, hogy a bűncselekményeket bünszervezetben követte el és IV.

rendű vádlottat halmazati büntetésül 6 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 6 év gazdasági társaság vezetőtisztviselője foglalkozástól és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a IV. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, illetve IV. rendű vádlottat a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont], a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont], a bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és 3 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[5] V. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont], 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében [Btk. 345. §]. Megállapította, hogy a bűncselekményeket bünszervezetben követte el. V. rendű vádlottat halmazati büntetésül 5 év fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1000 forint, összesen 100 000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy V. rendű vádlott a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a meg nem fizetett rész szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[6] IX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §) és ezért öt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 3 év gazdasági társaság vezetőtisztviselője foglalkozástól ítélte. A bíróság a szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. IX. rendű vádlott a szabadságvesztés elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[7] IX. rendű vádlottat az ellene költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[8] XI. rendű vádlottat az ellene költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[9] A bíróság Terheltl XII. rendű vádlottat az ellene költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[10] XVIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért öt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 100 napi tétel, napi tételenként 1000 forintban megállapítva, összesen 100 000 forint pénzbüntetésre ítélte. XVIII. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett ezentúl a XIII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre

történő átváltoztatásáról. XIII. rendű vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[11] XIV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 200 napi tétel, napi tételenként 1000 forint összegben megállapítva, összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[12] Terhelt2né (született: terhelt2né) XV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, napi tételenként 1000 forint összegben megállapítva, összesen 100 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére akként rendelkezett, hogy a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A XV. rendű vádlottat ezentúl a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[13] Terhelt2 XVII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, egy napi tételenként 1000 forintban megállapítva, összesen 100 000 forint pénzbüntetésre és 2 év gazdasági társaság vezetőtisztviselője foglalkozástól eltiltás büntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Terhelt2 XVII. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtása elrendelése esetére a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá XVII. rendű vádlott pénzbüntetésének meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásáról.

[14] XX. rendű vádlott vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év gazdasági társaság vezetőtisztviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére akként rendelkezett, hogy a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XX. rendű vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[15] XXI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A XXI. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtásának elrendelése esetére a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXI. rendű vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[16] XXII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és

folytatólagosan, társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 200 napi tétel, egy napi tételenként 1000 forint összegben megállapítva, összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[17] XXIV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §) és felbújtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy annak végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a XXIV. rendű vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXIV. rendű vádlottat a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette. Ezen túl XXIV. rendű vádlottat költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés b) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[18] XXVI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért a bíróság halmazati büntetésül 200 napi tétel, napi tételenként 1000 forint összegben megállapítva, összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett ezen túl a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[19] XXVII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a bíróság halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére akként rendelkezett, hogy a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXVII. rendű vádlottat ezentúl a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[20] XXVIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt a törvényszék halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év gazdasági társaság vezetőitségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére akként rendelkezett, hogy a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[21] XXIX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (5) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év gazdasági társaság vezetőitségviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[22] XXX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás bűntettében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért halmazati büntetésül 1 év 6

hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXX. rendű vádlottat a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[23] A bíróság Terhelt4 XXXI. rendű vádlottat a költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[24] XXXII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXXII. rendű vádlottat a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[25] A bíróság Terhelt5 XXXIII. rendű vádlottat a költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[26] XXXIV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel, egy napi tétel összegét 1000 forintban megállapítva, összesen 100 000 forint pénzbüntetésre ítélte. A bíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A XXXIV. rendű vádlottat a büntetett előlélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól előzetes mentesítésben részesítette.

[27] XXXV. rendű vádlottat a költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétsége (Btk. 345. §) miatt emelt vád alól felmentette.

[28] képviselő5 XXXVII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év gazdasági társaság vezetőtisztviselője foglalkozástól eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. képviselő5 XXXVII. rendű vádlott szabadságvesztés büntetésének végrehajtása elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[29] tanú39 XXXVIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért a bíróság halmazati büntetésül 200 napi tétel, egy napi tétel összegét 1000 forintban megállapítva, összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett ezen túl a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[30] XXXIX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont,

(4) bekezdés b) pont] és 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért a bíróság halmazati büntetésül 2 év fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a XXXIX. rendű vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[31] XL. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra.

[32] XLI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért a bíróság halmazati büntetésül 1 év börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén a büntetés 2/3 részének letöltését követően bocsátható XLI. rendű vádlott feltételes szabadságra.

[33] XLIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett költségvetési csalás büntetében fBtk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan, társtettesként elkövetett hamis magánokirat felhasználásnak vétségében (Btk. 345. §), ezért őt halmazati büntetésül 200 napi tétel, egy napi tétel összegét 1000 forintban megállapítva, összesen 200 000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett továbbá XLIII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásáról.

[34] Ezen túl a törvényszék az ügyben érintett jogi személyek kapcsán a cég1. „f.a.” jogi személlyel szemben 10 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 82 626 157 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[35] A cég2 „f.a.” jogi személlyel szemben 5 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 36 258 992 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[36] Az cég3 kényszersztörölés alatti jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 7 723 270 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[37] A cég4 „f.a.” jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki.

[38] A Dcég5 „f.a.” jogi személlyel szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki és 3 413 989 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[39] A cég6 „f.a.” jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki.

[40] A cég7 jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 8 471 090 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[41] A cég8 jogi személlyel szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki és 716 244 forint erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[42] A cég9 jogi személlyel szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki.

- [43] Az cég 10-el szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki és 64 167 726 forint vagyonekobzást rendelt el.
- [44] Az cég11-el szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki.
- [45] A cég12gal szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki.
- [46] A cég13gal szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki és 887 884 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el.
- [47] A cég14 „f.a.” jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki.
- [48] A cég15 „f.a.” jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki.
- [49] A cég16 (kénysztörölés alatti) jogi személlyel szemben 2 000 000 forint pénzbírságot szabott ki.
- [50] A cég17 jogi személlyel szemben 2 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 68 517 838 forint vagyonekobzást rendelt el.
- [51] A cég18 (felszámolás alatti) jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 23 554 245 forint vagyonekobzást rendelt el.
- [52] A cég19 „f.a.” jogi személlyel szemben 750 000 forint pénzbírságot szabott ki és 3 061 427 forint vagyonekobzást rendelt el.
- [53] A cég20 „f.a.” jogi személlyel szemben 1 000 000 forint pénzbírságot szabott ki és 11 440 000 forint vagyonekobzást rendelt el.
- [54] Az elsőfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék a cég21 „f.a.”, az egyéb érdekelt8, a cég22 (kénysztörölés alatt), a cég23 az cég24 (kénysztörölés alatt), a cég25 (felszámolás alatti) jogi személyekkel szemben a büntetőeljárást megszüntette.
- [55] A törvényszék a Nyíregyházi Járásbíróság 8.Bny.359/2015/2. számú végzésével a cég26 „f.a.”, a cég27, a cég28, a Terhelt7, a cég29., az egyéb érdekelt8, az cég30 a cég31, az cég32 (kénysztörölés alatt), a cég33 (felszámolás alatti) jogi személyek bankszámláira elrendelt zár alá vételt feloldotta. A törvényszék a Nyíregyházi Járásbíróság 8.Bny.123/2015/2. számú végzésével a egyéb érdekelt6 tulajdonában lévő MYX 070 forgalmi rendszámú Skoda Fabia típusú gépkocsira elrendelt zár alá vételt is feloldotta. Rendelkezett ezentúl a törvényszék az ügyben lefoglalt bűnjelekről, egy részük lefoglalását megszüntette és azokat az ügy iratai mellett rendelte elhelyezni, továbbá -más részük megsemmisítését rendelte el, illetve a lefoglalás megszüntetése mellett kiállító hatóság részére rendelte megküldeni. Rendelkezett továbbá az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.
- [56] A Nyíregyházi Törvényszék 8.B.676/2017/1823. számú ítélete VIII rendű vádlott, XVI. rendű vádlott, XVIII. rendű vádlott, XIX. rendű vádlott, XXXIII.. rendű vádlott, XXV. rendű vádlott, XXXVI. rendű vádlott vonatkozásában elsőfokon **jogerőre emelkedett**, ezért az ő vonatkozásukban az ítéltábla felülbírálatot a büntetőeljárásról szóló 2017. évi CX. törvény (a továbbiakban Be.) 590.§ (9) bekezdése-alapján mellőzte.
- [57] Mellőzte továbbá a felülbírálatot azon felmentő rendelkezések vonatkozásában, amelyek ellen külön jogorvoslat nem lett bejelentve, azokra nézve a felülbírálat kiterjesztésének sincs helye [Be. 590. § (8) bekezdés, Be. 584. § (4) bekezdés].
- [58] Az ítéletnek a egyéb érdekelt6 jogi személlyel szemben pénzbírságot kiszabó és zár alá vételt feloldó rendelkezése, a cég29-t érintő zár alá vétel feloldása iránti rendelkezése, a cég26 „f. a.”, az egyéb érdekelt8, a cég22 „Kt. a.”, cég31, cég24 „Kt. a.”, cég33 „f. a.” jogi személyekkel szemben a büntetőeljárást megszüntető rendelkezése 2024. április 11. napján, míg a cég26 „f. a.”, cég27, cég28, Terhelt7, cég29., egyéb érdekelt8, cég22,

cég31, cég24 „Kt. a.”, cég33 „f. a.” bankszámlái vonatkozásában a zár alá vételt megszüntető rendelkezés 2024. április 11. napján emelkedett jogerőre.

[59] A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény (a továbbiakban Jsztb.) 20.§ (5) bekezdése alapján a másodfokú felülbírálat nem terjedhet ki az eljárásnak a jogi személlyel kapcsolatos részének megszüntetésére **vonatkozó** rendelkezésére, amely ellen nem fellebbeztek.

[60] A másodfokú eljárásban az ítéltábla az eljárás időszerű befejezése érdekében célszerűségi okból elkülönítette Terhelt1 XII. rendű, Terhelt2 XVII. rendű, Terhelt3 XX. rendű, Terhelt4 XXXI. rendű, Terhelt5 XXXIII. rendű és Terhelt6 XXXV. rendű vádlottakra, valamint a cég35 (Cg. 01-09-911538, székhelye: 1123 Budapest, Bán út 1. B. ép.), a cég7 (Cg.13-060-067304, székhelye: 3161 Csomád, Kossuth Lajos út 47. szám), a cég8 (Cg.01-09-958052, székhelye: cím139), az cég11 (Cg.15-09-076999, székhelye: 4400 Nyíregyháza, Lujza utca 6. szám), a cég13 (Cg.01-09-175592, székhelye: cím139), a cég14 „f. a.” (Cg.13-09-186992. székhelye: 2636 Tésa, Petőfi utca 16. szám), és a cég1 „f. a.” (Cg. 15-09-078714, székhelye: 4400 Nyíregyháza, Mártírok tere 9. szám VII. emelet 701. ajtó) jogi személyek vonatkozásában indult büntetügyet.

[61] Jelen ügyben a felülbírálat kizárólag ezen vádlottakra és jogi személyekre terjedt ki.

[62] *II. Az ítélet elleni fellebbezések és az azokra tett észrevételek*

[63] A 2024. április hó 8. napján kihirdetett 1823. sorszámú ítélet ellen az ügyész – a nyilatkozattételre fenntartott 3 munkanapon belül – a jelen eljárásban érintett vádlottak és jogi személyek vonatkozásában fellebbezést jelentett be a következők szerint:

[64] Terhelt1 XII. rendű vádlott terhére a költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §, 6. tényállás) vádja alóli felmentése miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása végett.

[65] Terhelt2 XVII. rendű vádlott terhére a cselekményének eltérő jogi minősítése, költségvetési csalás büntettének [Btk.396. § (1) bekezdés a) pont (4) bekezdés b) pont] és 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségének (Btk. 345. §, 9/b. és 9/c. tényállás) történő megállapítása végett, továbbá súlyosításért, vele szemben hosszabb tartamú gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltás büntetés kiszabása érdekében.

[66] Terhelt3 XX. rendű vádlott terhére súlyosításért, vele szemben a Nyíregyházi Törvényszék ítéletében kiszabott büntetések mellett pénzbüntetés kiszabása végett, továbbá a vádlott előzetes mentesítésének mellőzése érdekében. Továbbá fellebbezéssel élt a vádlottat érintő 12. és 35. tényállás kapcsán eltérő tényállás megállapítása végett, a vádlott által okozott vagyoni hátrány meg nem térült és ezáltal vagyonek Kobzása alá eső összegének 36.912.356 Ft-ban történő megállapítása és ezzel összefüggésben az cég11-vel szemben 39.912.356 Ft vagyonek Kobzása elrendelése végett.

[67] Terhelt4 XXXI. rendű vádlott terhére költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §, 20/b. tényállás) vádja alóli felmentése miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása végett.

[68] Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott terhére költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat

felhasználásának vétsége (Btk. 345. §, 23. tényállás) vádja alóli felmentése miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása végett.

[69] Terhelt6 XXXV. rendű vádlott terhére költségvetési csalás büntette [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont] és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §, 26. tényállás) vádja alóli felmentése miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása érdekében.

[70] Fellebbezéssel élt a Terhelt7, mint jogi személy vonatkozásában e gazdasági társasággal szemben a Jsztb. 2. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a 3. § (1) bekezdés és a 6. § (1) bekezdése alapján pénzbírság kiszabása végett.

[71] A cég1 „f. a.”, a cég7., a Terhelt9, a cég13, Terhelt12 mint jogi személyekkel kapcsolatban a Jsztb. szabályai alapján folytatott eljárás eredményeként az elsőfokú ítélet rendelkezéseit az ügyészség tudomásul vette.

[72] Fellebbezéssel élt azonban az ítélet 17. tényállásához kapcsolódóan a cég14-vel szemben 3.401.874 Ft vagyonekbeosztás elrendelése iránt a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a 74. § (2) bekezdése és a 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[73] Az elsőfokú ítélet zár alá vétel feloldásával kapcsolatos rendelkezéseit, továbbá a lefoglalás megszüntetésével és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezéseit az ügyészség tudomásul vette.

[74] A Cím18i Fellebbviteli Főügyészség a vádlottak terhére bejelentett ügyészi fellebbezést – részbeni változtatással – tartotta fenn.

[75] Terhelt1 XII. rendű vádlott terhére a 6. tényállási pont (Terhelt7) vonatkozásában a fellebbező ügyészség a 2024. április hó 11. napján kelt fellebbezésében költségvetési csalás büntette és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége vádja alóli felmentés miatt, bűnösségének e bűncselekményekben való megállapítása végett fellebbezett, mely nyilatkozatát a 2024. november hó 29. napján kelt fellebbezés indokolásában akként módosította, hogy az e tényállási ponthoz kapcsolódóan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta. A Terhelt7 vonatkozásában a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja alapján indítványozta az ítélet hatályon kívül helyezését figyelemmel arra, hogy a cég35-ről az elsőfokon eljáró bíróság nem rendelkezett, ami a vád ki nem merítésének tekinthető, ami pedig álláspontja szerint annak megállapításra alkalmas, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes [Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja]. Az ügyészség álláspontja szerint a bíróság 6. tényállási pontban rögzített tényállása a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt okokból megalapozatlan, ugyanis a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetőleg a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

[76] A fellebbviteli főügyészség átirat szerint azonban az indokolás megalapozottan rögzítette a [152] bekezdésben, hogy Terhelt1 XII. rendű vádlott szintén igénybe vette a vádlott I. rendű és II. rendű vádlott vádlott irányítása alatt álló cég41-n keresztül nyújtott „munkaerő kölcsönzés és számlázási szolgáltatást”.

[77] A fellebbező ügyészség eredeti nyilatkozata szerint a bíróság indokolási kötelezettsége körében a vádlott I. rendű, II. rendű vádlott, III.. rendű és Terhelt1 XII. rendű vádlottakat érintő felmentés tekintetében oly mértékben nem tett eleget indokolási kötelezettségének, hogy az a másodfokú eljárásban már nem orvosolható. A fellebbviteli főügyészség álláspontja ezzel szemben az volt, hogy a bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett, de az általa értékelt bizonyítékokból téves következtetésre jutott a vádlottakat érintő felmentő rendelkezések meghozatala során. A bíróság indokolásának [160] bekezdésében rögzítette, kétséget kizáróan nem lehetett megállapítani, hogy a Terhelt7

részére cég41. nevének feltüntetésével kibocsátott számlákat valótlan gazdasági eseményekről állították ki.

[78] A törvényszék az indokolás [470] bekezdésben rögzítette, miszerint azon körülményből, hogy az ott felsorolt számlákat terhelt⁴² ügyvezetősége idején állították ki, aki vallomása szerint a cég tevékenységben nem vett részt, nem következik automatikusan, hogy a cég nem végzett semmilyen gazdasági tevékenységet.

[79] Ezzel szemben néhai terhelt⁴² [575] bekezdésben értékelt vallomásából nem az következik, hogy a cég⁴¹ és a cég²⁶ csak munkaerő kölcsönzésről állított ki valótlan tartalmú számlákat. Az időközben elhunyt vádlott vallomásában azt állította, hogy a cégek működtetése a bünszervezet tagjai által már kezdettől abból a célból történt, hogy fiktív számlákat állítsanak ki. terhelt⁴²tel kapcsolatban megállapítható továbbá az is, hogy a cég⁴¹. neve alatt üzletszerű gazdasági tevékenységet nem végzett. Az ítélet [805] bekezdésében rögzítettek szerint a „Box” fedőnevű lehallgatás anyagából is következik, hogy terhelt⁴² kizárólag a banki pénzfelvétel céljából jött Magyarországra, nem pedig a cégnév alatti üzletszerű gazdasági tevékenység folytatása érdekében. Itt idézhető az ügyészi perbeszéd (1775. számú jegyzőkönyv 57. oldal 6. bekezdése), melyben rögzítést nyert az az értékelés, miszerint terhelt⁴² vallomása alapján kizárható, hogy kapcsolatban állt volna Terhelt¹nal.

[80] Az ítélet [92] bekezdése rögzítette azt is, hogy csak papíron lett terhelt⁴² a cég⁴¹. tulajdonosa és ügyvezetője, tehát a cégnév alatt üzletszerű gazdasági tevékenységet nem folytatott, azaz a cég nevében kiállított, Terhelt⁷ ügyvezetője, Terhelt¹ XII. rendű vádlott által befogadott számlák valótlan tartalmúak.

[81] A fellebbező ügyész felhívta a figyelmet terhelt⁴²nek az ítélet [592]-[593] bekezdéseiben értékelt vallomásaira, mely szerint ő a cég⁴¹-ben semmilyen gazdasági tevékenységet nem végzett. Az elsőfokú bíróság téves következtetésként állapította meg azt, miszerint mindebből nem következik az, hogy a számlák valótlan tartalmúak lennének. Az ítélet [601] bekezdése rögzítette a banki adatszolgáltatás alapján azt, hogy az ukrán ügyvezetők – ideértve a cég⁴¹-t is – strómanok voltak. Mindezek tehát az ügyészségi álláspont szerint e tényállási pont tekintetében is megalapozzák Terhelt¹ XII. rendű vádlott büntetőjogi felelősségét úgy a közbizalom elleni, mint a közbevételt sértő cselekményeket illetően.

[82] Indítványozta ezért a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla Terhelt¹ XII. rendű vádlott esetében a 6. tényállási pontban írt cselekmények vádja alóli felmentő rendelkezést megváltoztatva mondja ki bűnösnek a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott a (4) bekezdés b) pontja szerint büntetendő jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében, és a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint büntetendő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében.

[83] Indítványozta, hogy az ítéltábla Terhelt¹ XII. rendű vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a Btk. 36. §-a alapján szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben állapítsa meg. A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel, állapítsa meg, hogy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtásának elrendelése esetén a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján a vádlott leghamarabb büntetése kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra, a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a vádlottal szemben pénzbüntetést is szabjon ki, a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel, a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (2) bekezdése alapján határozott időtartamra tiltsa el a vádlottat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól.

[84] Terhelt1 XII. rendű vádlott büntetőjogi felelősségének megállapításán túl a fellebbviteli főügyészégi átirat szerint ugyanezen indokok a cég35-vel mint jogi személlyel szemben az elsőfokú ügyész által indítványozott pénzbírság kiszabásának feltételeit is megteremtik a Jsztb. 3. § (1) bekezdés és 6. § (1) bekezdése alapján.

[85] A fellebbviteli főügyészség Terhelt2 XVII. rendű vádlott 9/b. és 9/c. tényállásban írt cselekményével kapcsolatban a hamis magánokirat felhasználásának a két társaság két adójogi jogviszonyára tekintettel két rendbeliként történő minősítését indítványozta. (cég7., Terhelt9) Eszerint 1 rendbeli helyett 2 rendbeli, a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint büntetendő hamis magánokirat felhasználása vétségeként minősítse a cselekményét és a vele szemben a törvényszék által kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés mellett a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (2) bekezdése alapján hosszabb időtartamra tiltsa el a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól, valamint a vádlott büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítését mellőzze.

[86] Terhelt3 XX. rendű vádlott esetében a 12. és 35. tényállási pontot érintően a vagyoni hátrány meg nem térült összegét 36.912.356 forintban állapítsa meg a másodfokú bíróság és a törvényszék által vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján szabjon ki pénzbüntetést is, továbbá a vádlott büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítését mellőzze.

[87] A 20/b. tényállási pontot illetően (cég22) a fellebbező ügyészség a 2024. április 11. napján kelt átiratában Terhelt4 XXXI. rendű vádlott terhére költségvetési csalás büntette és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége vádja alól felmentése miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása végett élt fellebbezéssel, melyben sérelmezte az indokolás [1352] bekezdésében írtakat, mely szerint Terhelt4 XXXI. rendű vádlott vonatkozásában kétséget kizáróan nem nyert bizonyítást, hogy tudott arról, hogy a cég által ügyvezetőjévé válását megelőzően kötött munkaerő-kölcsönzési szerződés és az arról kiállított számlák valótlanok. A fellebbező ügyészségnek a vádlott tudattartalmát érintően a ténybeli tévedés kizárhatósága és a társadalomra veszélyességben való tévedés irrelevanciája körében a 2024. november 29. napján kelt fellebbezési indokolásának 10-11. oldalán kifejtetteket a fellebbviteli főügyészség változatlanul fenntartotta.

[88] A Cím18i Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves következtetést vont le Terhelt4 XXXI. rendű vádlott tudattartalmát illetően felmentő rendelkezése meghozatalakor. Helyesen mutatott rá a fellebbező ügyész ugyanis arra, hogy Terhelt4 XXXI. rendű vádlott maga is kölcsönzött munkaerő volt XXX. rendű vádlott ügyvezetősége idején, így a szolgáltatás színlelt jellegével ügyvezetővé válását követően tisztában kellett lennie.

[89] Az ítélet [1054] bekezdésében írtak szerint a három munkaerőkölcsönzésről kiállított számla ellenértékének 2014. október 9. napján történt átutalása ellentmond annak, hogy a munkaerő-kölcsönzési jogviszony 2014. október 1. napján megszűnt. Mindezen körülményekből az ügyészségi álláspont szerint is Terhelt4 XXXI. rendű vádlott bűnösségére vonható következtetés úgy a közbevételt, mint a közbizalmat sértő vád tárgyává tett cselekménye kapcsán, ezért az ítélet megváltoztatása indokolt a Be. 606. § (1) bekezdése alapján.

[90] Összességében Terhelt4 XXXI. rendű vádlott esetében a 20/b. tényállási pontot illető felmentő rendelkezést megváltoztatva indítványozta, hogy mondja ki bűnösnek a másodfokú bíróság a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, a (4) bekezdés b)

pontja szerint büntetendő jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében és a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint büntetendő hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a Btk. 33. §-a alapján vele szemben szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37.§ (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben állapítsa meg. A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel, állapítsa meg, hogy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtásának elrendelése esetén a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján a vádlott leghamarabb büntetése kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a vádlottal szemben pénzbüntetést is szabjon ki, a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel, a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (2) bekezdése alapján határozott időtartamra tiltsa el a vádlottat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól.

[91] A 23. tényállási pont (cég31) kapcsán az elsőfokú ügyész a 2024. április 11. napján kelt fellebbezés bejelentésében Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott terhére költségvetési csalás büntette és folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége vádja alóli felmentés miatt, bűnösségének e bűncselekményekben történő megállapítása végett fellebbezett. A 2024. november 29. napján kelt fellebbezési indokolásban Terhelt5 XXXIII. rendű, vádlott I. rendű, II. rendű vádlott és III. rendű vádlottat e tényállási pontban érintő felmentő rendelkezést, valamint III. rendű vádlott egy rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatti bűnösnek kimondását sérelmezve arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Nyíregyházi Törvényszék e tényállás kapcsán a bizonyítékok értékelését nem végezte el teljes körűen, és ebből következően az indokolási kötelezettségének sem tett eleget, illetőleg a bizonyítékokat tévesen értékelve téves következtetést vont le.

[92] A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az ítéletnek e tényállási pontot érintő megalapozatlansága az iratok tartalma, illetőleg a helyes ténybeli következtetések levonása alapján ugyancsak kiküszöbölhető, így a fellebbező ügyésznek a fellebbezés indokolása 12-15. oldal utolsó előtti bekezdéséig kifejtett érvelése a cég31 által a cég41től befogadott számlák valótlanosságát illetően megalapozott. terhelt43 terhelt42 valamint tanú209 (Petró Edit) vallomása alapján egyértelmű következtetés vonható le a cég31 által befogadott számlák valótlanosságára nézve. Mindezekre vonatkozóan okszerű levezetést tartalmaz az ügyészi perbeszéd 23. tényállási pontot érintően kifejtett érvelése az 1775. számú tárgyalási jegyzőkönyv 118-119. oldaláról.

[93] Még ha elfogadható is lenne néhai VI.. rendű vádlottnak az ítélet [585] bekezdésében idézett állítása, mely szerint vádlott I. rendű vádlott beszállt a szennyvízhálózat-építő üzletbe, munkagépeket vásárolt és adott bérbe, az sem bizonyítja, hogy a terhelt43 által névleg képviselt cég41. garanciális burkolatfelújítást, rekultivált hulladéklerakó telepek utógondozási és eróziós károk helyreállítási munkáit, valamint más, hasonló munkálatokat végzett volna, figyelemmel arra is, hogy a számlákat az ítélet [355] bekezdése szerint III. rendű vádlott készítette el. A cég ügyvezetőjének, terhelt42nek egyetlen tevékenysége a cég pénzforgalmi számlájára érkező pénzüsszegek bünszervezet által irányított és felügyelt felvétele volt. Ha tehát a munkálatokat el is végezték, azokat bizonyosan nem a cég41. teljesítette, így a nevének feltüntetésével kiállított számlák valótlan tartalmára vonható egyértelmű következtetés.

[94] terhelt42 vallomásából a már hivatkozott ügyészi perbeszédben szereplő érvek alapján a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az állapítható meg, hogy a cég41. semmilyen gazdasági tevékenységet nem végzett, így nyilvánvalóan nem állhatott valós gazdasági kapcsolatban a cég31-vel sem.

[95] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítélete e tényállási pont tekintetében a Be. 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjai alapján megalapozatlan, mely megalapozatlanság a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja értelmében az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés alapján kiküszöbölhető és az elsőfokú bíróság által felmentett Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott vád szerinti bűnösségének megállapítását lehetővé teszi.

[96] Indítványozta ezért, hogy a másodfokon eljáró ítélőtábla Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott esetében a nevezettet érintő felmentő rendelkezést változtassa meg és mondja ki bűnösnek a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, a (4) bekezdés b) pontja szerint büntetendő jelentős vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében és a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint büntetendő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében. Ezért a vádlottal szemben a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a Btk. 36. §-a alapján szabadságvesztés büntetést szabjon ki, melynek végrehajtási fokozatát a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben állapítsa meg. A Btk. 85. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtását próbaidőre függessze fel, állapítsa meg, hogy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtásának elrendelése esetén a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján a vádlott leghamarabb büntetése kétharmad részének letöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján a vádlottal szemben pénzbüntetést is szabjon ki, a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (2) bekezdése alapján határozott időtartamra tiltsa el a vádlottat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól (23. tényállási pont).

[97] A fellebbviteli főügyészség átírata szerint a 26. tényállásban érintett Terhelt6 XXXV. rendű vádlott és bűnsegédei felmentése kapcsán is irányadó a cég41. nevének feltüntetésével kibocsátott számlák fiktivitását alátámasztó érvelés. Az elsőfokú bíróság az ítélet [1153] bekezdésében helytállóan állapította meg, hogy a cég33 nem állt munkaerő kölcsönző viszonyban a cég41vel 2014. évben, azonban tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a cég41. nevének feltüntetésével kibocsátott számlák – melyek a cég33 ÁFA bevallásaiban és M-adatalapjain összességükben azonosíthatók – valós gazdasági eseményekről és valós kibocsátó részéről lettek volna kiállítva.

[98] Az [1151] bekezdésben írt körülmény, mely szerint a cég33 takarítógépeket szerzett be a cég46 2013. Kft-től, nem szolgálhat olyan érvként, mely alapján a cég41. nevének feltüntetésével kiállított számlák valódisága is megalapozható volna, így e tényállási pont tekintetében Terhelt6 XXXV. rendű vádlott tettesi felelősségének megállapítása indokolt.

[99] Indítványozta így, hogy a másodfokon eljáró ítélőtábla XXXV. rendű vádlott esetében a 26. tényállásra vonatkozó felmentő rendelkezést megváltoztatva mondja ki bűnösnek a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott, a (3) bekezdés b) pontja szerint büntetendő üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetében és a Btk. 345. §-ában meghatározott, aszerint büntetendő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében, ezért a őt a Btk. 82. § (3) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre ítélje (26. tényállás).

[100] Mindezek alapján az elsőfokú ügyész 2024. november 29. napján kelt fellebbezési indokolásának 18-19. oldalán szereplő, Terhelt1 XII. rendű, Terhelt4 XXXI. rendű, Terhelt5 XXXIII. rendű, Terhelt6 XXXV. rendű vádlottak esetében előterjesztett, az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és a bíróság új eljárásra utasítására vonatkozó ügyészi indítványt a fellebbviteli főügyészség nem tartotta fenn.

[101] Ugyanígy nem tartotta fenn a Terhelt7 mint jogi személy vonatkozásában előterjesztett hatályon kívül helyezési indítványt. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a cég35, mint jogi személlyel kapcsolatos rendelkezés meghozatalának elmaradása

nem értékelhető a vád kimerítésének elmulasztásaként, tekintettel arra, hogy a Jszbt. 20. § (4) bekezdése értelmében a jogi személyre vonatkozó rendelkezésről a másodfokú bíróság hivatalból dönthet.

[102] Az cég11vel szemben a fellebbező ügyész által kifejtettekre tekintettel az általános forgalmi adó bevallásokból önrevízió útján kivett valótlan tartalmú számlák ÁFA tartamának mellőzését és a vagyonekbevételek összegének az ügyészi perbeszédben írt (1775. számú jegyzőkönyv 145. oldal) 36.912.356 Ft-ban történő megállapítását indítványozta a Be. 606. § (2) bekezdése alapján, a törvényszék ítéletének megváltoztatásával.

[103] A cég14-vel szemben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a 74. § (2) és a 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján 3.401.874 Ft vagyonekbevételezt rendeljen el.

[104] Egyebekben indítványozta, hogy a másodfokon eljáró ítéltábla az ítéletet hagyja helyben.

[105] A jelen ügyben elkülönítéssel érintett vádlottak és védőik részéről bejelentett jogorvoslatok.

[106] Terhelt1 XII. rendű vádlott és védője a bizonyíték hiányában történő felmentés helyett, büncselekmény hiányában való felmentés érdekében fellebbezett. Másodlagosan a védő a fellebbezése írásbeli indoklásában arra utalt, hogy az ügyészség az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállását támadja, ami eredményre nem vezethet, így az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[107] Terhelt2 XVII. rendű vádlott és védője az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

[108] Terhelt4 XXXI. rendű vádlott védője a másodfokú eljárásban írásban is indokolt kérelmében a törvényszék ítéletének helyes indokai mentén történő helybenhagyását indítványozta.

[109] Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott védője írásbeli előkészítő iratában a törvényszék megalapozott ítéletének helybenhagyását indítványozta arra tekintettel, hogy a mérlegelésen alapuló ítéleti tényállás bizonyítékok értékelése mentén történő felülmérlegelésére még a terhelti tudattartalomra sem lehetséges.

[110] A többi érintett vádlott és védő nem jelentett be jogorvoslatot.

[111] A jogi személyek érdekében eljáró képviselő1 ügyvéd az ítélet ellen a cég1., a cég7., a Terhelt9, az Terhelt10, a cég13, a Terhelt12 érdekében a pénzbírság és a vagyonekbevételek mellőzésére jelentett be fellebbezést. (A Cím18i Ítéltábla a 2026. január 27. napján véglegessé vált végzésével a vagyonekbevételek tárgyában bejelentett jogorvoslatát elutasította.) Az eljárás alá vont jogi személyek védője ezt követően a másodfokú eljárásban az érintett cégek esetében a pénzbírság kiszabásának mellőzése végett tartotta fenn jogorvoslatát.

[112] A cég14. „fa” valamint a cég1. „fa” másodfokú eljárásban kirendelt ügygondnoka nem vitatta, hogy törvényesen került sor pénzbírság, illetve vagyonekbevételek kiszabására a megszűnt cégek esetében, de az évek óta fizetéseképtelen gazdasági társaságok esetében annak eredményességével nyilvánvalóan nem lehet számolni, így annak sem alkalmazását, sem súlyosítását nem tartotta indokoltnak.

[113] Az ítéltábla – a védelmi perorvoslatok okára és irányára tekintettel – a Be. 590. § (1), (2) és (7) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül. A revízió kitért az eljárási szabályok megtartására, az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a cselekmények jogi minősítésére, a büntetések kiszabására, az indokolás helyességére és az egyéb rendelkezésekre is, függetlenül attól, hogy ki és milyen okból fellebbezett. A Be. fellebbezési rendszerében is főszabály a teljes felülbírálat. Jelen esetben a vádlottak és a védők többségének perorvoslata a tényálláson keresztül támadta a bűnösség megállapítását, ezért korlátozott felülbírálatra esetükben nem kerülhetett sor.

[114] Ugyancsak nem kerülhetett sor korlátozott felülbírálatra azon vádlottak esetében, akikre nézve a joghatályos fellebbezés kizárólag a büntetés kiszabását sérelmezte. A Be. 590. § (10) bekezdés szerint ugyanis, ha ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában több fellebbezésre jogosult az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezését sérelmezi, a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 590. § (2) bekezdése szerint (a teljeskörű felülbírálat szabályai szerint) bírálja el.

[115] Az egyes tényállási pontok vonatkozásában az eljárásjogi elkülönítéstől függetlenül ugyanazon bűncselekmény vonatkozásában volt olyan jogorvoslatra jogosult, aki ugyanazon bűncselekményhez kapcsolódóan a bűnösséget is sérelmezte, ami akkor is kizárja a korlátozott fellebbezés szabályainak alkalmazását, ha ezen vádlottakra nézve a felülbírálat más másodfokú ügyszámon lesz befejezve.

[116] A Be. 869. § szerinti objektív kizárási ok vizsgálata:

[117] A Be. 869. § (1) bekezdése szerint a Be. 14. § (3) bekezdés a) pontjának alkalmazása során a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként eljáró bíró a 2016. november 30-a után indult büntetőeljárásokban minősül kizártnak.

[118] A Be. 869.§ (2) bekezdés alapján a 14. § (3) bekezdés

a) pontjának alkalmazása során kizártnak minősül a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 2017. június 30-ig hatályban volt 207. § (6) bekezdésében meghatározott ügyekben, illetve a házi őrizet egy éven túli meghosszabbítása tárgyában a törvényszék egyes bírójaként eljáró bíró, ha a büntetőeljárás 2013. november 22. után indult,

b) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 2017. június 30-ig hatályban volt 131. § (3) bekezdése, 138. § (3) bekezdése, 142. § (4) bekezdése, illetve 486. §-a alapján az ítéltábla tanácsának tagjaként eljáró bíró, ha a büntetőeljárás 2016. november 30. után indult.

[119] Az ítéltábla az előtte Bf.II.46/2025. számon indult büntetőeljárást a 2025. április 24. napján kelt Bf.II.46/2025/66. számú végzésével felfüggesztette és képviselői eljárást kezdeményezett, mert az ügy kapcsolódik a Cím18i Ítéltábla előtt folyamatban lévő tanú210 és társai büntetőügyhöz, amelyben a bírák kizárásával összefüggésben ugyancsak kezdeményezte a Be. 869. § (2) bekezdés b) pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását a bírói gyakorlatban mutatkozó jogbizonytalanság miatt.

[120] Az képviselő a III/315/2025. AB határozatában az ügyben benyújtott bírói kezdeményezést elutasította, azonban kifejezetten nem tartotta fenn a továbbiakban „a 25/2017. (X.17.) AB határozat indokolásában (Indokolás [27], [29]-[31], [33]) foglalt azon megállapításokat, amelyek a bíróságok számára a régi Be. 606/B. § alkalmazására irányadók, vagyis, hogy a 2016. november 30. napján folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatban meghatározott alkotmányos követelményt, másrésről a 2/2020. (I. 2.) AB határozat indokolásában (Indokolás [29]) a 25/2017. (X. 17.) AB határozatban kifejtett, előzőleg ismertetett álláspontot megerősítő megállapításokat, amelyek a bíróságok számára a Be. 869.§ (1) bekezdés alkalmazására irányadók.”

[121] Összességében így megállapítható, hogy a jelen büntetőügyben bár a vádemelés 2017. augusztus 23. napján történt meg, az eljárás jóval 2016. november 30-át megelőzően megindult, és ezen időpontot követően nem is járt el az ítéltábla nyomozási bírói határozat felülbírált tárgyában, így a Be. 14. § (3) bekezdés a) pont szerinti kizárási ok nem valósult meg, így értelemszerűen kizárási bejelentést sem kellett az eljáró tanácsnak tennie.

[122] Tanácsülés és nyilvános ülés kitűzése:

[123] Az ügy másodfokú elbírálása kapcsán elsődleges szempont volt a tisztességes eljárás biztosítása a másodfokú eljárás észszerű időn belül történő befejezésével. A cselekmények jellegéből és a vádlottak rendkívül nagy számából adódóan arra nem volt lehetőség, hogy az ügy valamennyi vádlottjának büntetőjogi felelőssége a büntetőeljárás első és másodfokú szakaszában egyaránt egy egységes eljárásban legyen elbírálva. Ennek érdekében az ítéltábla tanácsülésen fejezte be azon vádlottakra az eljárást, akik esetében az erre irányuló további bűnösség megállapítását célzó ügyészégi perorvoslat ezt nem zárta ki, illetve sem az ügyészség, sem a terheltek és védők sem indítványozták határidőben az ügy nyilvános ülésen történő befejezését [Be. 598. § (2) bekezdés].

[124] Az ügy terjedelmes iratmennyisége, a vádlottak nagy száma mellett a bírói gyakorlat szerint nincs akadálya az ügy vádlottak személye mentén történő elkülönítésnek a másodfokú eljárásban akkor sem, ha a vádlottak egy részére tanácsülésen, míg más vádlottakra nyilvános ülésen történik az elbírálás (ÍH2020.67). Fő szabály szerint az ügy egységes másodfokú elbírálása valóban indokolt. A másodfokú eljárásban, tekintettel arra, hogy az ítéltábla bizonyítást nem kívánt felvenni, így tárgyalás kitűzése nem volt indokolt, ezért a másodfokú bíróság lehetőséget látott a vádlottak személye mentén történő elkülönítésre a Be. 146. §, illetve 536. § (2) bekezdése és 589. § alapján.

[125] A jelen ügyben a bejelentett jogorvoslatok iránya alapján az ítéltábla a bejelentett jogorvoslatokat nyilvános ülésen bírálta el a Be. 599. § (1) bekezdés alapján.

[126] Megjegyzendő, hogy gyakran előfordul olyan eljárásjogi helyzet, ahol akár tényálláson belül is külön fejeződik be az eljárás az egyes vádlottakra, így például a büntetővégzésbe valamely vádlott belenyugszik, míg további vádlottakra folytatódik az ügy tárgyalás kitűzésével, előkészítő ülésen is befejeződhet egyes vádlottakra jogerősen az eljárás, míg másokra folytatódik, ezt követően az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését követően emelkedhet jogerőre az ügy egyes vádlottakra. Az Európai Unió Bírósága még arra is rámutatott a C-377/18. számú ügyben, hogy a büntetőeljárás során az ártatlanság védelme egyes vonatkozásairól és a tárgyaláson való jelenlét megerősítéséről szóló 2016/343. európai és parlamenti irányelvvel még az sem ellentétes, ha a tényállás rögzíti azon személyek nevét is, akikre az eljárás még nem fejeződött be, feltéve, ha egyértelműen rögzítésre kerül, hogy az említett vádlottakkal szemben külön eljárás van folyamatban és hogy bűnösségüket még nem állapították meg (ÍH2020.67., Cím18i Ítéltábla Bf.II.291/2020/22.).

[127] Az ügyek előkészítő ülésen történő elkülönítése és befejezése, majd a további, a tárgyalásról le nem mondó vádlottak esetében az ugyanazon bíró által tárgyalásra történő kitűzés kapcsán az képviselő a 26/2021(VIII.11.) AB határozatában foglalkozott az esetleges pártatlanság kérdéskörével, és az ezzel kapcsolatos indítványt nem találta megalapozottnak. Az képviselő rámutatott, hogy az előkészítő ülésen nem a bíróság által lefolytatott teljes körű bizonyítás vezet a beismerő terhelt büntetőjogi felelősségének megállapításához. A beismerő nyilatkozat elfogadása esetén a bíróság arról foglal állást, hogy annak elfogadásának törvényi feltételei fennállnak. Amennyiben a beismerő nyilatkozat elfogadásához nem fér kétség, a bíróság a vádlott bűnösségét ezen beismerésre, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapítja, amellett, hogy a vádlott le is mondott a tárgyalásról. Az eljáró bírónak tehát a beismerő vádlott bűnösségével összefüggésben saját meggyőződése nem alakul ki. Ilyen előzetes álláspont hiányában pedig nem sérül a

pártatlanság látszata és a bíróság pártatlansága a bűnösséget be nem ismerő vádlott büntetőjogi felelősségének a vizsgálatában még akkor sem kérdőjelezhető meg, ha a vádlottak cselekvősege szorosan összefügg és az elkövetési magatartás egymást kiegészíti. Egyebekben a Be. rendes és rendkívüli jogorvoslati rendszere lehetőséget teremt a bűnösséget beismerő vádlott büntetőjogi felelősségét megállapító ítélete utólagos, az egyéb vádlott(ak) tekintetében lefolytatott bizonyítás alapján szükségessé váló korrekciójára (26/2021(VIII.11.) AB határozat). A perjogi helyzet a büntetőeljárásról szóló törvény alkalmazása mellett már más mint a korábbi 1998. évi XIX. törvény (rég. Be.) szemlélete mellett, hiszen a hatályos Be. esetében az ügyek elkülönítése, a vádlottak szakaszos elkülönült marasztalása, az előkészítő ülés szabályainak megfelelően már nem speciális, hanem tipikussá vált. (Cím18i Ítéltábla Hkf.IV.155/2019/4., ÍH2019.36.)

[128] A meggyőződés kapcsán pedig szükséges utalni a másodfokú eljárásban érvényesülő felülmérlegelés tilalmát megalapozó szabályra, mely szerint a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Így nem mondhatja például azt, hogy az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomást nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, illetve nem egészítheti ki vagy módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás vagy vallomásrész alapján (EBH2019. B.9.). A másodfokú bíróságnak tehát az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékokat kell alapul vennie, attól megalapozott tényállás esetén akkor sem térhet el, ha saját meggyőződése esetlegesen eltérő (EBH2019. B.9.). A tényállás módosítás (ideértve az eltérő tényállás megállapítását is) csak az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyítékok alapján történhet.

[129] Jelen másodfokú eljárásban is hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a Nyíregyházi Törvényszék ítéletének kizárólag az elkülönítéssel nem érintett terheltjeire nézve vizsgálta a bűnösséget, a jelen ügyben – az eljárás észszerű időben történő másodfokú befejezése érdekében későbbi időpontra elkülönített vádlottakra – az elsőfokon eljáró törvényszék indokolását még nem bírálta felül. A jelen ügyben érintett vádlottak bűnösnek kimondása a nagyszámú vádlottat érintő vádemelés mellett nyilvánvalóan nem tartalmaz semmilyen bűnösséget előrevetítő megállapítást az ügy további vádlottjaira. Mindez egyaránt vonatkozik az elsőfokon már befejezett és még folyamatban levő ügyekben érintett vádlottakra is.

[130] A vád tárgyává tett cselekmények vádlottak személye mentén történő elkülönítése a tettesi és részesi felelősség külön történő vizsgálatát is igényelte. Ebben a körben is kiemelendő, hogy a tettes vagy bűnsegéd felelősségének elbírálása a bírói gyakorlat szerint önálló. A Kúria gyakorlata szerint a bűnsegéd felelősségének megállapítása törvényes, ha a jogerős ítéleti tényállás tartalmazza a terhelti alapcselekmény törvényi tényállási elemeinek, illetve a terhelt ehhez kapcsolódó bűnsegédi felelősségének megállapítását megalapozó tényeket (Btk. 14. § (2) bekezdés) [Kúria Bfv.II.692/2020. (BH2021. 96. I.)]. Kétségtelen, hogy bűnösség nélkül – azaz úgynevezett alanyi okozatosság nélkül – nincs tényállásszerűség, nincs felróhatóság és ez megkívánt a részesi elkövetés esetében is. Másrészt e körben nem a törvényi tényálláson belüli magatartás, hanem az ilyenhez kötődő magatartás kifejtése és annak tudata a kérdés. A részesi tudattartalma önálló, önmagában vett bűnösség vizsgálat tárgya, e szempontból a járulékoság közömbös (amint a részesi és tettesi magatartás megítélése akár el is válhat a Btk. 2. § szempontjából), a részesi tudattartalma pedig nem a törvényi tényálláson belül magatartáshoz feltétlen szükségesség, hanem az ilyen magatartás bárminemű előmozdítása, (egyidejű) könnyítése, azaz a segítség {Kúria Bfv.II.692/2020. [28] bekezdés (BH2021.96. [28])}. Ebből is következik, hogy az önálló

részesi tudattartalom vizsgálata alapján sincs akadálya az egyes vádlottakra történő elkülönítés mentén a büntetőjogi felelősségrevonás önálló vizsgálatának.

[131] A részesi felelősség megállapítása törvényes, ha az irányadó tényállás mind a terhelti alapcselekmény törvényi tényállási elemeit, mind az ehhez kapcsolódó bűnsegédi felelősség megállapítását megalapozó tényeket tartalmazza. A részesség járulékos jellegéből nem következik, hogy a bűnsegéd büntetőjogi felelősségének előfeltétele lenne a tettes bűnösségének megállapítása (Kúria Bfv.I.754/2024/8., BH2025. 181.).

[132] Ebben a körben azt is kiemeli az ítéltábla, hogy a Kúria iránymutatása szerint az egyesítés elmaradása abban az esetben sem teremt törvénysértő helyzetet, ha annak következménye az, hogy az ügyben esetlegesen korábban született jogerős ügydöntő határozat folytán az ugyanazon cselekmény jogerős elbírálása miatt a büntetőeljárást meg kell szüntetni és perújítást kell - annak feltételei fennállása esetén - lefolytatni. Ugyanakkor a célszerűség vizsgálata során nem mellőzhető a Kúriának a törvényi egységbe tartozó bűncselekmény egy büntetőeljárásban, egységes elbírálására vonatkozó döntéseinek a figyelembevétele és megfontolása. A törvényi egységbe tartozó bűncselekmények együttes elbírálása, a törvényi egységet alkotó bűncselekmény részecselekményeinek ugyanazon eljárásban történő elbírálása alapvetően akkor is követelmény, ha az ügyész az egyes részecselekmények miatt eltérő időpontokban emel vádat. Ezt a követelményt az egyesítés megfontolása során csak akkor lehet mellőzni, ha az egyesítés a célszerűség követelményeit olyan módon sértené, hogy az alapján a Be. 146. § (2) bekezdésére figyelemmel az ügy elkülönítésének lenne helye (a terheltek nagy száma vagy egyéb ok a büntetőjogi felelősségnek ugyanazon eljárásban történő elbírálását jelentősen megnehezítené) (BH2022.200. [29]). Ezen Kúriai döntésből az következik, hogy akár még cselekményegység mellett is előfordulhat például a terheltek nagy száma miatt olyan eljárásjogi helyzet, ami az elkülönítést indokolja, ha a büntetőjogi felelősség ugyanazon eljárásban történő elbírálása jelentősen megnehezülne. Jelen ügyben azonban helyesen az elsőfokon eljáró bíróságnak, és a másodfokon eljáró ítéltáblának is kiemelten ügyelt arra, hogy jogalkotó által teremtett cselekményegység a költségvetési csalásnál ne legyen 'feldarabolva'.

[133] A bizonyítási eljárás és az eljárási szabályok megtartásának revíziója:

[134] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút eljárási szabálysértést [Be. 608. § (1) bekezdés a)-f) pont], sem olyan relatív perjogi hibát [Be. 609. § (1), (2) bekezdés], mely az érdemi felülbírálatot kizárná, és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, így az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását eredményezné.

[135] A felülbírálat a védelmi jogorvoslati nyilatkozatokra tekintettel a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdései alapján teljeskörű.

[136] A bíróságnak a bizonyítási eljárást alaposan, az eljárási szabályok megtartásával folytatta le. A 2018. februárjában kezdődött, több mint 100 tárgyalási napot felölelő elsőfokú bírósági szakaszban az eljáró bírói tanács összetétele az ülnökök személyére tekintettel többször is megváltozott. Az eljárás megismétlése a jegyzőkönyvben rögzítettek szerint minden esetben megtörtént.

[137] A törvényszék bizonyítékok számbavétele és értékelése során kitért a törvényes vád feltételeinek fennállására, az ügyek egyesítésének szükségességére, a bizonyítás törvényességének értékelésére is. Részletesen elemezte a titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítékként történő felhasználási feltételeit, lejátszásuk útján elvégezte a hangfelvételek bizonyítás anyagává történő tételét.

[138] A terhelt és a védők közötti beszélgetések esetén helyesen állapította meg, hogy azok bizonyítékként nem használhatók fel csakúgy, mint mindazon hangfelvételekről készült leiratok, melyekkel kapcsolatban az eredeti felvételek nem állnak rendelkezésre. Ugyancsak helyesen ellenőrizte, hogy egyes kihallgatásról készült írott jegyzőkönyvek összhangban vannak-e a videofelvételeken elhangzottakkal. Ebben a körben észlelte, hogy az írott jegyzőkönyvek, mint okiratok hitelessége megdőlt több esetben is (törvényszék ítélete [537-539] bekezdés). Ezzel kapcsolatban az ügy nyomozás során eljáró előadójának vallomását okkal nem fogadta el.

[139] Megtörtént a titkos információgyűjtés és a titkos megfigyelés eredményének értékelése is. Helyesen döntött azon hanganyagok kirekesztéséről, ahol nem állt rendelkezésre nyomozási bírói határozat ([559] bekezdés). Ugyancsak helyesen döntött a több mint 80 órányi hanganyag lejátszásáról, bár annak meghatározó része irreleváns volt a bizonyítás szempontjából. Valójában az irreleváns részek lejátszását érdemes is elkerülni az eljárás elhúzódásának felesleges elkerülése érdekében. A bíróságnak azonban szükségszerűen tárgyalás anyagává kell tenni a hangfelvételt is akkor, ha a védelem vitatja annak hitelességét, hiszen a bizonyíték maga a hangfelvétel, és nem az arról készült írásos kivonat (elsőfokú ítélet [562] bekezdés).

[140] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és túlnyomórészt megalapozott tényállást [Be. 561. § (3) bekezdés c) pont] állapított meg. Kisebb, a Be. 593. § (2) bekezdés b) pontja szerinti hiányosság rögzíthető a 12. és 35. tényállási ponthoz kapcsolódóan, ugyanis a törvényszék a szükséges körben bár lefolytatta a bizonyítást, de az ítéleti rendelkezésekhez kapcsolódó minden lényeges tényt nem rögzített. Helyesen járt el a törvényszék, amikor az egyes tényállási pontoknál beszerezte az adóhatóság határozatait az érintett jogi személyekhez kapcsolódóan. Az cég11 esetében így a 4477776592 ügyiratszámú 2016. augusztus 22. napján kelt határozatát. Ezen határozatokban az adóhatóság megállapította lényegében az ítéleti tényállásokkal egyezően, hogy az cég11 a cég41. és az cég47 nevében kibocsátott valótlan tartalmú számlák vonatkozásában 2015. június 27. napján áfa adónemet illetően önrevíziót nyújtott be, és ezen önrevízió során a megjelölt számlákat már levonható adóként nem szerepeltette. Rögzíti ezért az ítéltábla a 12. és 35. tényállási pontban azt, hogy a cég41 és az cég47. által kibocsátott számlák vonatkozásában a bevételkiesés megtérül.

[141] Rögzíti az ítéltábla, hogy az első fokon eljáró bíróság az ítéletét a szükséges körben a büntetőeljárás törvény előírásai szerint indokolta. Tévedett azonban, amikor azt rögzítette, hogy elegendő az ítélet Be. 562. § (2) bekezdés szerinti rövidített indokolása, ahol kizárólag a büntetés kiszabását sérelmezte a jogorvoslat. A Be. 562.§ (5) bekezdése rendelkezik több vádlott esetében az indokolási kötelezettség terjedelméről, ami kizárólag az első fokon jogerőre emelkedett vádlottak és a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadásával érintett vádlottak esetében teszi lehetővé az egyszerűsített indokolást. Ezzel összhangban, ha van olyan vádlott az adott tényálláshoz kapcsolódóan, akinek a jogorvoslata a bűnösséget is sérelmezi, akkor a másodfokú felülbírálat is teljeskörű lesz [Be. 590.§ (1) bekezdés].

[142] A bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség. Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés 2. fordulata szerint a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni (BH 2021.193.).

[143] Az indokolási kötelezettség teljesítése a büntetőeljárás törvény által megkövetelt szükséges tartalmi elemek megtartásával valósul meg (BH 2013.297.). A Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja szerint az ítélet indokolásának szükséges tartalmi eleme azon bizonyítékoknak a megjelölése, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolása, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért, avagy miért nem fogadott el. Az indokolásnak tartalmaznia kell a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelését (mérlegelését), és az értékelés – bírói meggyőződésen alapuló – eredményét [Be. 167. § (4) bekezdés].

[144] Az indokolási kötelezettség teljesítése – rendeltetéséből és természetéből fakadóan – annak a bíróságnak a kötelezettsége, amelyik a ténymegállapítást végzi, ezért alapvetően és meghatározóan az elsőfokú bíróság kötelezettsége. A másodfokú bíróság nem pótolhatja az elsőfokú bíróság belső meggyőződésének bemutatását, mivel az nem sajátja. A másodfokú bíróság csupán ellenőrzi, nem pedig kitalálja az elsőfokú bíróság helyett annak gondolatmenetét. Mindebből fakadóan a bizonyítékok egyenkénti és azok összehatásukban történő értékelése az elsőfokú bíróság joga és kötelessége.

[145] Az elsőfokú bíróságnak ki kell fejtenie és ügydöntő határozatában rögzítenie is kell, hogy a rendelkezésére álló, egymással ellentétes vagy lényeges elemekben eltérő bizonyítékok közül miért az adott bizonyítékot fogadja el tényállása megállapítása során. Csupán ekként tehet eleget az elsőfokú bíróság a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja szerinti indokolási kötelezettségének, mely a másodfokú érdemi felülbírálat feltétele (Kúria Bhar.II.1.491/2021/10. sz.).

[146] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a tényállás megállapítása során a felmerült ellentmondásokat a Nyíregyházi Törvényszék a szükséges körben feloldotta, határozottan megjelölte, hogy mely bizonyítékokat fogadott el tartalmilag hitelesnek és melyeket nem. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, miszerint a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette (BH 2019.B.9.II.). Valójában azon vádlottak esetében is teljeskörű indokolást adott a törvényszék, akikre nézve tévesen a Be. 562. § (2) bekezdésére hivatkozott, így az indokolási kötelezettség megsértése mint relatív hatályon kívül helyezési ok fel sem merülhetett [Be. 609. § (2) bekezdés d) pontja].

[147] Nem osztotta az ítéltábla a védelem és az ügyészség eltérő tényállás megállapítására irányuló fellebbezését, sem az előzőekben kifejtett ügyészségi jogorvoslatban indítványozott ezirányú indítványokat. Az elsőfokú bíróság a kétséget maximálisan a vádlottak javára értékelve, megalapozott tényállást állapított meg.

[148] Fontos a revízió e részében leszögezni, hogy megalapozatlansági ok hiányában, vagy a részbeni megalapozatlanság orvoslását követően a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan a másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. Ennek elvi indokát a Be. 167. § (3)-(4) bekezdése adja, ami szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott ereje, a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, és a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg. Ezáltal biztosított a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelése és védett mikénti értékelése (Kúria Bhar.III.1201/2018/10.).

[149] Nem osztotta így az ítéltábla az eltérő tényállás megállapítására irányuló ügyészségi indítványt Terhelt1 XII. rendű vádlott (és a 6. tényálláshoz kapcsolódóan a Terhelt7 vonatkozásában), Terhelt4 XXXI. rendű vádlott (20/b. tényállás), Terhelt5 XXXIII. rendű vádlott (23. tényállás), és Terhelt6 XXXV. rendű vádlott (26. tényállás) vonatkozásában.

[150] Valójában a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontja alapján az ügydöntő határozat indokolásának azoknak a bizonyítékoknak a megjelölését kell tartalmaznia, amelyekre a bíróság a döntését alapozta, valamint annak rövid indokolását, hogy a bíróság a tényállás megállapításánál milyen bizonyítékokat és miért vagy miért nem fogadott el. Ennek a kötelezettségének az elsőfokon eljáró bíróságnak maradéktalanul eleget tennie kell. 'belső történések' a tudati tények' tekintetében is. Éppen arra nincs lehetőség a másodfokú eljárásban, hogy az első fokon a bizonyítást lefolytató bíróságnak kellően megindokolt meggyőződésével szemben más bizonyítékokra alapítottnak eltérő történet lehetőségét vizsgálja.

[151] Nem osztotta az ítéltábla az ügyészégtől eltérő tényállás megállapítására irányuló indítványát a 12. és a 35. tényállás vonatkozásában sem, ahol a XX. rendű vádlott által okozott vagyoni hátrány meg nem térült összegének korrekcióját indítványozta. Szükséges elsődlegesen rámutatni arra, hogy a Kúria 20. számú BK véleménye alapján a bíróság ténymegállapítási tevékenysége önálló, a NAV vizsgálati anyag és határozataiban megállapítottak csupán egy bizonyítékot képeznek, amellyel a bíróság szakértői vélemény és egyéb adatok alapján állapítja meg a tényállást. Ezen tényállások kapcsán is figyelemmel volt a bíróságnak az adóigazgatási eljárás adataira ([861] és [864] bekezdések) és a szakértői igazságügyi szakértő véleményben foglalt adatokra ([865] bekezdés). Az ítéletszerkesztési hibából adódóan az ítélet indokolásában rögzített tényeket azonban az ítéltábla a tényállás részének tekintette.

[152] A tények megállapításához és revíziójához kapcsolódóan rögzíti az ítéltábla, hogy az adóügyi eljárásban kiszabott adóbírság nem zárja ki az adóbírság alapjául szolgáló cselekmény miatt büntetőeljárás megindítását és büntető szankció alkalmazását, ez nem sérti a kétszeres eljárás tilalmát, de a kiszabott adóbírságnak a büntetőeljárásban jelentősége lehet [Be. 4. § (3) bekezdés]" (Kúria 2019.B.16.). Mindebből az is következik, hogy a költségvetési csalás miatt indult büntetőeljárásokban a bíróság által megállapított tényállásnak szükségszerűen utalni kell a közigazgatási eljárásban a tettazonosság körében értékelhető eljárás adataira, így abban az esetben, ha ugyanazon cselekményért közigazgatási eljárásban a közigazgatási hatóság szankciót alkalmazott a terhelttel szemben, szükségszerűen rögzíteni kell ezen tényadatokat, és ha van rá adat, a közigazgatási eljárásban a közigazgatási szankció nyomán megfizetett összegeket is, amit a kár megtérülése körében figyelembe kell venni." (Kúria 2019.B.16.). Megállapítható, hogy a bíróságnak ezen ténymegállapítási kötelezettségének is messzemenően eleget tennie kell, és rögzítette az egyes kapcsolódó adóigazgatási eljárások eredményét a tényállási pontokban.

[153] A jogosulatlan adó-visszatérítés kapcsán is elengedhetetlen az elkövetési idő pontos meghatározása, így adóbevallási időszakonként az adóbevallás benyújtásának napját a tényállásban meg kell állapítani, amely kötelezettségének a bíróságnak eleget tennie kell (1/2016. BJE, 4/2013. (X.14.) BK vélemény, Kúria Bhar.I.512/2019/5. sz.).

[154] Végül rögzíti az ítéltábla az indokolási kötelezettség teljesítésével összefüggésben, hogy a bíróságnak a tényállás megállapítása körében számot adnia kell a döntését alátámasztó lényeges érvekről. Az ehhez kapcsolódó képviselői gyakorlat is az, hogy „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” [3107/2016. (V. 24.) AB végzés, 3062014. (IX. 30.) AB határozat, IV/1912/2023. AB végzés]. Hasonlóan érvelt az Európai Emberi Jogok Bírósága is, amikor elvi érveléssel lezárta, hogy az indokolt hatósági döntéshozatal való jog semmiképpen sem jelentheti azt, hogy az ügyben eljáró bíróságnak a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné. [Hiro Balani kontra Spanyolország, 18064/91, Ruiz Torija kontra Spanyolország, 18390/91, García Ruiz

kontra Spanyolország, 30544/96, Hirvisaari kontra Finnország, 49684/99, Sholokhov kontra Örményország és Moldova, 40358/05].

[155] Helyesen észrevételezte az ügyészség, hogy tévesen rögzítette az elsőfokon eljáró bíróság az ítélet indokolásában az [516] bekezdést, mely azt tartalmazza, hogy a 37. és 38. tényállásban írtakra figyelemmel a Cím18i Ítéltábla a Bf.II.134/2024/132. számú ítéletével 2024. június 24. napján jogerőre emelkedett Egri Törvényszék 2022. november 18. napján kelt 20.B.13/2018/2890. számú ítéletével tanú210, tanú216 és Skovrán Albert vádlottak bűnösségét megállapította. Ezen bekezdés az elsőfokú ítélet kihirdetését követően keletkezett tényre utal, mely így nyilvánvalóan nem képezheti a 2024. április hó 8. napján meghozott és kihirdetett ítélet írásbeli indokolásának részét. Az írásbeli indokolás a szóbeli indokolás szerkesztett változata, így azoknak egymással érdemben meg kell egyeznie. Következésképp a határozat indokolásában fogalmilag kizárt minden később – az annak kihirdetését követően történt – eseményre való reflexió {Kúria Bfv.II.1604/2024/9. [23] bekezdés (BH2026.1)}. Figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárás időpontjára ezen tény nyilvánvalóvá vált, és éppen ezen körülmény képezte az képviselő4 előtti eljárás alapját is ezen ügyben, így az ítéltábla annak mellőzését külön már nem tartja indokoltnak.

[156] Összességében az előzőekben tett kiegészítéssel teljesen megalapozottá tett tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében irányadó a másodfokú eljárásban.

[157] A megállapított tényállás alapján a törvényszék a bűnösnek kimondott Terhelt2 XVII. rendű és XX. rendű vádlottak bűnösségére okszerűen következtetett, és cselekményük jogi minősítése is túlnyomórészt törvényes.

[158] Helyesen járt el a törvényszék a Btk. 2. §-ra utalás kapcsán [ítélet [1240]-[1245] bekezdéseiben], amikor az ítélezése során a 38. tényállás kivételével az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogi szabályokat alkalmazta. Ezzel kapcsolatban a jelen eljárásban érintett vádlottakra vonatkozó indokolása kiegészítést nem igényel.

[159] A jogi személy vádlottak esetében azonban külön is kell vizsgálni a Btk. 2. § alkalmazását, amely vizsgálat részben elkülönül a természetes személy vádlottakétól. Abban az esetben, ha a bíróság azt a vádlottat, akire tekintettel az ügyészség a jogi személlyel szemben intézkedés alkalmazását indítványozta, felmenti a Btk. 2. § alkalmazásával bűncselekmény hiányában, a Jszbt. 16. § (2) bekezdése alapján a kedvezőbb törvény alkalmazása alkalmazandó a jogi személlyel szemben is. A Jszbt. egyebekben tartalmaz anyagi és eljárásjogi rendelkezéseket is. Az eljárásjogi rendelkezéseket a 2026. január 01. napjától hatályba lépett lényeges módosításokra tekintettel azonnal alkalmazni kell. A Jszbt. anyagi jogi rendelkezéseit azonban az elkövetéskori Jszbt. összevetését követően a jogi személyre kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni. Nyilvánvalóan anyagi jogi rendelkezések az egyes alkalmazható intézkedések, és az ezen intézkedések kiszabása szempontjából mérlegelhető körülmények meghatározása (lásd pl. Jszbt. 3-6/A.§). Ennek megfelelően a jogi személyekre nézve az ítéltábla az elkövetéskori törvény szabályait alkalmazta.

[160] A költségvetési csalás tényállási törvényi egységére figyelemmel a 6/2009. számú Büntető Jogegységi Határozatban az egység valamennyi formájára vonatkozó megállapításokra tekintettel, a költségvetési csalás törvényi egységét a Btk. 6.§ 2022. március 1-jétől a 2021. évi CXXXIV. törvény 90. §-a által beiktatott (3) bekezdése hatályba lépéséig a jogerős ügydöntő határozat meghozatala, azt követően pedig a cselekmény egységbe tartozó egyes rész-cselekmények miatt első alkalommal történő vádemelés lezárja. A cselekményegység lezárásáig, az egységet lezáró tény bekövetkezte előtt elkövetett valamennyi rész-cselekmény a költségvetési csalás törvényi egységébe tartozik, azok jogerős

elbírálása ítélt dolgot eredményez a törvényi egységbe tartozó, de el nem bíralt részcselekmény vonatkozásában (Kúria Bhar. I. 564/2021/11.sz.).

[161] Mindez független attól, hogy a költségvetési csalás bűncselekménye befejezett a valótlan tartalmú adóbevallás benyújtásával, illetőleg az adó bevallására nyitva álló határidőnek a valós tartalmú adóbevallás benyújtása nélkül történő leteltével (Kúria Bfv. I. 1.379/2020/6. sz.).

[162] Helyesen járt el a törvényszék a költségvetési csalás cselekmények minősítésekor, amikor figyelemmel volt arra, hogy ezen cselekmény egysége egy sajátos, különös részi törvényi egység, nem azonos a Btk. általános részében szabályozott folytatólágosság törvényi egységével, ezért a költségvetési csalás törvényi egységének megvalósulása szempontjából nincsen jelentősége az egyes részcselekmények között eltelt hosszabb időnek.

[163] Ugyancsak helyesen járt el akkor is a cselekmények minősítése során, amikor figyelemmel volt arra, hogy a költségvetési csalás törvényi tényállása különös részi törvényi egység, ezért valamennyi, a törvényi egységbe tartozó részcselekmények tekintetében a különös részi tényállás szabályai hozzák létre a cselekményegységet, emiatt a költségvetési csalást folytatólágosan nem lehet elkövetni. (Kúria Bfv. I. 960/2021/11. sz.)

[164] Helyesen állapította meg az elsőfokon eljáró törvényszék, hogy a speciális természetes és törvényi egységi szabályozásra figyelemmel a valójában több rendbeli bűncselekményt magában foglaló, egy rendbeli költségvetési csalás bűncselekménynek üzletszerű elkövetése megállapítható. Az a körülmény, hogy a törvény rendelkezése folytán a több, egymással valódi anyagi halmazatban álló bűncselekményt összességében is egy rendbeli bűncselekményként kell minősíteni, nem vezethet oda, hogy a mesterségesen kialakított egy rendbeli bűncselekményre figyelemmel, a rendszerint – mint jelen esetben is – több bűncselekmény elkövetését igénylő üzletszerűség megállapítására nem kerülhet sor (Kúria Bfv.II. 226/2020/8. sz.).

[165] Az üzletszerűség [Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pont] megállapításának feltétele tehát tárgyi oldalon az ugyanolyan vagy hasonló bűncselekmények elkövetése, míg az alanyi oldalon az ennek révén rendszeres haszonszerzésre törekvés. Rendszeres a haszonszerzésre törekvés, ha az elkövető az ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények véghezvitelét jövedelemszerző forrásnak tekinti. Ebből a szempontból annak van jelentősége, hogy a cselekmények elszigeteltek, alkalmoszerűek-e vagy azokat a rendszeres haszonra törekvés – mint életmód – összekapcsolja-e (BH2005.88., Bfv.II.190/2021/8.sz.). Az üzletszerűség kapcsán – a folytatólágossággal ellentétben – nem a rövid időközökben való elkövetésnek, hanem a rendszerességnek van jelentősége, így az ismétlődésig eltelt idő hossza önmagában véve közömbös (BH2012.5.II.).

[166] A bűnsegéd cselekményének minősítése pedig a tetteséhez igazodik. Mindez következik a 3/2011. Büntető jogegységi határozatból is – értelemszerűen akkor, ha a bűnsegéd tudata a minősítő körülményt átfogja. Az üzletszerűség megállapítása körében nem annak van tehát jelentősége, hogy a bűnsegéd jutott-e bármilyen haszonhoz az elkövetés folytán. Az releváns, hogy a tettes rendszeres haszonszerzésre törekedve követte-e el a bűncselekményt, és a bűnsegéd tudott-e erről (Kúria Bfv.II.748/2019/5.sz.).

[167] A járulékoság elve alapján a részes cselekményének jogi minősítése a tetteséhez igazodik. A részes magatartás akkor minősülhet üzletszerűen elkövetettként, ha a felbujtó rábírása üzletszerű bűnelkövetésre irányul vagy a bűnsegéd az üzletszerűen elkövetett tettesi alapcselekményhez nyújt segítséget (BH2023/10/238. II.).

[168] A Btk. 396. § (4) bekezdés b) pontja és (5) bekezdés b) pontja szerinti minősítés mellett azonban szükséges utalni arra, hogy a törvényi tényállás 2. fordulata szerint, azaz üzletszerűen követte el a bűncselekményt Terhelt² XVII. rendű vádlott és Terhelt³ XX. rendű vádlott.

[169] A Kúria 61. BK véleményének 2. pontja értelmében a bűncselekmény megnevezése mellett az ítélet rendelkező részében a Btk. Általános Részének rendelkezésein alapuló egyes szöveges kiegészítéseket is fel kell tüntetni: meg kell jelölni, hogy a bűncselekmény büntett vagy vétség, továbbá utalni kell a folytatólagos elkövetésére, valamint az elkövetői és az elkövetési alakzatra. A BK vélemény indokolásának 3. a) pontja szerint pedig az elkövetési magatartás eltérő büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. tétel, 2. tétel stb. megjelöléssel, az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira pedig 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni. Mindezt pótolta az ítéltábla a határozat rendelkező részében.

[170] A költségvetési csalás tettesi és részesi cselekményeinek elhatárolása körében a cselekményegység szempontjából is döntő jelentősége van annak, hogy ugyanazon elkövető tettesként és részesként megvalósított cselekményei nem alkotnak törvényi egységet. Költségvetési csalások csak a tettesi cselekmények esetében képeznek természetes egységet. Azaz törvényi egységet csak a törvényi tényálláson belüli magatartás, tehát a tettesi cselekmény teremt. Bűnrészességre, mint tényálláson kívüli magatartásra törvényi egységet alapozni nem lehet (BH2017/12/388. I., BH2015.178.).

[171] A részesként elkövetett költségvetési csalási cselekmény, mint tényálláson kívüli magatartás nem vonható a tettesként elkövetett cselekménnyel törvényi egységbe. A részesi magatartások is csak akkor alkotnak törvényi egységet, ha azonos tettes cselekményeihez kapcsolódnak; ha a részes különböző tettesek által elkövetett alapcselekményhez fűződően követte el a költségvetési csalást, a részesi cselekmények rendbelisége a tettesi alapcselekményhez igazodik (Btk. 13-14. §, 396. §). (EBH 2019.B.6.).

[172] A Kúria ugyanakkor elvi jelleggel megállapította, hogy a Btk. 14. § (3) bekezdése értelmében a részesekre is a tettesekre megállapított büntetési tételt kell alkalmazni. Ez költségvetési csalás bűncselekménye esetén azt jelenti, hogy a költségvetési csalás elkövetőjének segítséget nyújtó elkövetők, a bűnsegédek bűncselekményének minősítése a tettes bűncselekménye minősítéséhez igazodik. Abban az esetben, ha a költségvetési csalás elkövetője a költségvetésnek okozott vagyoni hátrány összegét több bűnsegéd közreműködésével okozza, úgy a bűnsegédek felelőssége nem az általuk nyújtott segítséggel okozott vagyoni hátrány-részhez, hanem az összes vagyoni hátrány alapján megállapított tettesi minősítéshez igazodik; azt a tény, hogy magatartásuk a költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány mértékének mekkora részéhez járult hozzá, a büntetés kiszabása körében lehet értékelni (Kúria Bfv. I. 1.379/2020/6. sz.). Mindez természetesen akkor állapítható meg, ha a bűnsegédnek tudomása van arról, hogy nem csupán az ő kapcsolódó tevékenysége eredményeként keletkezik vagyoni hátrány.

[173] A költségvetési csalás bűncselekményét tettesként az követheti el, akit személyében terhel a költségvetésbe történő befizetési kötelezettség vagy a költségvetésből származó pénzeszközökkel kapcsolatban fennálló kötelezettség (Kúria Bfv. I. 1.379/2020/6. sz.).

[174] A törvényszék következetesen és helyesen használta ítéletében a 'fiktív számla', 'fiktív számlák' megjelölést, amely fogalmat alapvetően a bírói és adóhatósági joggyakorlat alakította ki. Ebből következően azonban nem kifogásolható a számláknak a tényállásban történő ilyen feltüntetése, különösen annak jogi tartalommal történő megtöltése mellett (törvényszék ítélete [1303] bekezdés).

[175] A fiktív számlák formailag megfelelnek a törvényi követelményeknek, azonban lényeges tartalmi hiányosságaik vannak. Fiktívnek, azaz nem valós számlának minősül az a számla, amely valótlan adatokat tartalmaz az általa dokumentált gazdasági eseményre, illetve az abban részt vevő felekre vonatkozóan. A számlának a mögötte álló gazdasági esemény valamennyi mozzanatát a valóságnak megfelelően kell tartalmaznia, ennek hiánya a büntetőjogi felelősséget minden további körülménytől függetlenül megalapozza. Ebből következik, hogy a hamis, illetve fiktív számlákon feltüntetett általános forgalmi adó levonásba helyezése tényállásszerű magatartás, ezért ennek megállapítása esetén az alanyi oldalt érintő bizonyítás során annak vizsgálata szükséges, hogy az elkövető tudata átfogta-e az inkriminált bizonylat valótlan voltát (Kúria Bfv.III.823/2021/8. sz.).

[176] Rögzíti azonban az ítéltábla azt is, hogy abban az esetben, ha egy gazdasági eseményben nem részes cég erről számlát bocsát ki, eredményesen kétségesse sem tehető, hogy a számla fiktív. „A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy az adólevonási jog gyakorolhatóságával kapcsolatban az adóhatóság tényállástisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tesz azzal, ha ennek eredményeképpen megállapítható, hogy a kérdéses számla nem hiteles. További bizonyításra már nincs szükség, mivel ebben az esetben ugyanis a számla kiállítójaként szereplő adóalany értelemszerűen nem is háríthatott át adót a visszaigénylési jogával élni kívánó másik adóalanyra.” „A Kúria osztva a Legfelsőbb Bíróság nem büntetőügyben hozott EBH2001.498. számú elvi döntésében foglaltakat, hangsúlyozza: fiktív számla esetében az igényelt bizonyításnak nincs helye. Ha tehát a számla bizonyítottan – mert kibocsátója nem részese a tanúsított gazdasági eseménynek – fiktív, és azt annak befogadója adólevonás érdekében a benyújtott adóbevallásban is szerepelteti, nincs helye további bizonyításnak arra, hogy a számla befogadója a tanúsított gazdasági tevékenységet elvégezte-e, annak mi az értéke és áfatartalma, s ezt a befogadott számla áfatartalmával összevetve jelentkezik-e különbség.” {Kúria Bfv.II.1431/2018/5. szám [55-60]}.

[177] A munkaerő kölcsönzésről (gazdasági eseményről) kiállított számla akkor is fiktív, ha azt az adott gazdasági tevékenység folytatására a jogszabályban előírt feltételek (nyilvántartásba vétel stb.) hiányában eljáró kölcsönző, azaz arra nem jogosult állította ki. A fiktív számlát a könyvelésébe és az adóbevallásába beállító kölcsönbevevő nem jogosult az általános forgalmi adó visszatérítésére, cselekménye költségvetési csalás. Amennyiben a számla fiktív, további bizonyításnak nincs helye, így az is közömbös, hogy a számlán tanúsított gazdasági esemény ténylegesen megtörtént-e (Kúria Bhar. I. 512/2019/5. sz.).

[178] A törvényszék nagy precizitással dolgozta ki a cselekmények elkövetésének időszakára nézve a munkavállalók után munkaviszony ideje alatt a munkabérük után fizetendő terheket. Helyesen észlelte, a 2022. január 1. napjától megszűnt 1.5%-os szakképzési hozzájárulás már nem képezheti az alapját a vagyoni hátrány összegének. Az ezzel kapcsolatos indokolása kiegészítést nem igényel.

[179] A törvényszék a hamis magánokirat felhasználása vétsége (Btk. 345.§) megvalósulása és rendbelisége kapcsán alapvetően helyes elvek mentén döntött a bűnösségről és a cselekmények minősítéséről. Helyesen hívta fel az irányadó joggyakorlatot, így azt, hogy a hamis magánokirat felhasználása vétségének rendbeliségét a jogviszonyok száma, azaz az adóalany gazdasági társaságok száma határozza meg (Kúria Bfv.I.1.396/2019/6.sz.).

[180] Tévedett azonban a törvényszék Terhelt2 XVII. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeinek minősítésekor, hiszen a 9/b. és a 9/c tényállási pontokban két különböző jogi személy, így a cég7. és a Terhelt9 vonatkozásában valósult meg a jogtárgy sérelme. A költségvetési csalás cselekmény egységét a vagyoni hátrány a vádemelésig (illetve a korábbi Btk. alkalmazása mellett a jogerős ítélet meghozataláig) egységbe foglalja, de ennek sorság a közbizalom sérelmét jelentő magánokirat jogosulatlan felhasználásának vétsége nem osztja.

Ebből ered az is, hogy ellentétben a költségvetési csalás bűncselekményével, annak feltételeinek fennállása esetén a folytatólagosság megállapítható (Bkv. 36).

[181] A megállapított tényállás alapján helyesen rendelkezett a törvényszék Terhelt4 XXXI. rendű. Terhelt5 XXXIII. rendű, és XXV. rendű vádlott felmentéséről, és helyes a felmentés Be. 566.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott jogcíme is (Törvényszék ítéletének [1352], [1353], [1355] bekezdése).

[182] A 20/B tényállási pontot illetően, az elsőfokon eljáró bíróság ténybeli megállapítása szerint kétséget kizáró bizonyossággal még azt sem lehetett megállapítani, hogy a vád tárgyává tett számlák felhasználásra kerültek-e, de tényként rögzítette azt is, hogy XXXI. rendű vádlott a teljes már létező szerződési állományával vette át a cég48-ét, amely szerződéseket később fel is mondott. Esetében nem a tévedés mint büntethetőséget kizáró ok, hanem a bizonyítottság hiánya a felmentés helyes jogcíme [1352]. Ellentétben az ügyészség érvelésével, mindez nem zárja ki a további személyek büntetőjogi felelősségének megállapíthatóságát, de ezt jelen elkülönített ügyben a bíróság még nem vizsgálta. Megjegyzendő, hogy a jogerősen elítélt XXX. rendű vádlott, akinek ügyvezetősége alatt a szerződéseket megkötötték, kizárólag a 20/A tényállási pontban foglalt cselekvőség miatt volt megvádolva.

[183] A 23. tényállási pont kapcsán egyértelmű az elsőfokon eljáró törvényszék ténymegállapító tevékenysége, a bizonyítékok mérlegeléséről okszerű indokolást adott, és annak eredményével az összegző jogi indokolása, így a bizonyítottság hiányára utaló felmentési jogcím is összhangban van Terhelt5 XXXIII. rendű vádlottra nézve az ítélet [1353] bekezdésében.

[184] A 26. tényállási pont kapcsán ugyancsak egyértelmű az elsőfokon eljáró törvényszék ténymegállapító tevékenysége, a bizonyítékok mérlegeléséről okszerű indokolást adott, és annak eredményével az összegző jogi indokolása, így a bizonyítottság hiányára utaló felmentési jogcím is összhangban van XXXV. rendű vádlottra nézve az ítélet [1355] bekezdésében.

[185] A megállapított 6. tényállási pont alapján ugyancsak helyesen rendelkezett Terhelt1 XII. rendű vádlott felmentéséről a törvényszék a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont szerinti költségvetési csalás büntetnének vádjával, és helyes a felmentés Be. 566.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott jogcíme is (törvényszék ítéletének [1349] bekezdése). Az ítéltábla a már kifejtettek szerint az eltérő tényállás megállapítására irányuló ügyészségi fellebbezés érvelését elvetette, azonban helyesen mutatott azonban rá az ügyészség jogorvoslata, hogy Terhelt1 XII. rendű vádlott kapcsán a megállapított tényállás alapján Terhelt1 XII. rendű vádlott bűnössége következik 1 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §), hiszen tanú27 munkavállalót csak 'papíron' azaz fiktíven jelentették be TMUNK adatbejelentő lap felhasználásával a cég41-hez. A hamis magánokirat felhasználásának vétsége így annak ellenére megvalósult, hogy a költségvetést ért vagyoni hátrány összege a bűncselekményi értékhatárt nem érte el. Valójában ezt a ténybeli megállapítást tette az elsőfokon eljáró bíróság is az ítélet indokolásának [775] bekezdésében. Szükséges arra is utalni, hogy a tényállásban rögzített, de tévesen folytatólagosság egységébe vont további hamis magánokiratok esetében a hamis magánokirat felhasználásának vétsége esetében a felmentés és annak jogcíme is helyes, hiszen a felhasznált különböző számlák vonatkozásában bizonyítottság hiányában nem lehetett bűnösséget megállapítani.

[186] A törvényszék tévedése azon helytelen értelmezésből ered, amely szerint az ügyészség a 6. vádpont vonatkozásában módosította a vádiratot, és a vád szerinti munkaerőkölcsonzásról kiállított számlák helyett a futárpostai tevékenység, készenléti díj, szállítási díj, karbantartás és szervizelési általány címén kiállított 9 db fiktív számlákra [törvényszék ítéletének 767] bekezdése. Valójában a törvényszék által levezetett 'csendes vádejtés' nem lehetséges az ügyészség kifejezett nyilatkozata nélkül, így a munkaerőkölcsonzás kapcsán sem lett volna mellőzhető a bizonyítás lefolytatása és a határozott állásfoglalás a bűnösség kérdésében.

[187] A Terhelt7 mint jogi személy (6. tényállási pont) a törvényszék nem rendelkezett az eljárás megszüntetéséről, ezért azt az ítéltábla pótolta a Jsztb. 16. § (2) bekezdés első mondata alapján, figyelemmel arra, hogy azon bűncselekmény vádja alól, amely a Jsztb. 2.§ b) pontja alapján a gazdasági társaság felelősségét megalapozhatná, jogerősen felmentette a jogi személy ügyvezetőjét [a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont szerinti költségvetési csalás]. A hamis magánokirat felhasználásának vétsége pedig nem alapozhatja meg a jogi személy elbíráláskori jogszabályok szerinti érintettségét. Megjegyzendő, hogy a Jsztb. 16.§ (2) bekezdés első mondatának kiemelése azért volt indokolt, mert annak második mondatában hivatkozott jogszabályhelyek az elbírálás időpontjában nem értelmezhetőek.

[188] Terhelt1 XII. rendű vádlottat 1 rendbeli 2014. évben elkövetett hamis magánokirat hamisítás vétségében mondta ki bűnösnek a bíróság. Ezen cselekmény elkövetéséhez képest az időmúlás és a vádlott gyanúsításától számítandó eljárás elhúzódása már olyan mértékű, hogy minden egyéb büntetéskiszabási tényezőtől függetlenül a büntetlen előéletű vádlott esetében a cselekmény már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a büntető törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen [Btk. 64.§ (1) bekezdése]. A megrovással a bíróság helytelenítését fejezte ki a jogellenes cselekmény miatt, és a Btk. 64.§ (2) bekezdése alapján felszólította Terhelt1 XII. rendű vádlottat, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

[189] Az elsőfokú bíróság a bűnösnek kimondott Terhelt2 XVII. rendű és Terhelt3 XX. rendű vádlottak büntetése kiszabása során az irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen feltárta és részletesen elemezte, és azokat a másodfokú eljárásban eltelt idő mellett is megállapíthatóan megfelelően értékelte, így a jelen ügyben elbírált és bűnösnek kimondott vádlottak esetében a kiszabott joghátrányok igazodnak a cselekmények tárgyi súlyához, az elkövetők társadalomra veszélyességéhez, az enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[190] Kiegészítendőek a büntetés kiszabása körében értékelendő körülmények azzal, hogy nem csupán az időmúlás, hanem az ettől függetlenül is megállapítható eljárás elhúzódása [Be. 564.§ (4) bekezdés b/ pont) is lényeges enyhítő körülmény. Valójában a törvényszék által elemzett sérelme a tisztességes eljárásnak [1368] sem a cselekmény elkövetéséhez mérten számított időmúláshoz, hanem a gyanúsított kihallgatástól mért eljárás elhúzódásához kapcsolódik.

[191] Az ítéltábla nem osztotta sem a büntetések súlyosítására, sem azok enyhítésére irányuló jogorvoslatokat.

[192] A másodfokú eljárás alatt tovább húzódott az eljárás időtartama a vádlottaknak fel nem róhatóan. Mindez indokolatlanná tette önmagában is a büntetések bármilyen súlyosítására irányuló indítvány alaposságát, így sem a büntetések súlyosítására, pénzbüntetés vagy gazdasági társaság vezető tisztviselői foglalkozástól eltiltás kiszabása végett bejelentett ügyészségi fellebbezést, sem a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkemények alóli előzetes mentesítés mellőzésére irányuló jogorvoslat nem alapos.

[201] Az ítéletábra arra a meggyőződésre jutott, hogy körültekintően járt el a törvényszék akkor, amikor középérték alatti szabadságvesztés büntetések kiszabására látott lehetőséget. A középérték alatti büntetéskiszabást az enyhítő körülmények nagyobb

nyomatéka indokolta. Az egyéniesítés és a belső arányosság elvét is messzemenően szem előtt tartotta.

[202] A pénzbüntetés kiszabása is törvényes Terhelt2 XVII. rendű vádlottnál, melynél a törvényszék a Kúria 25. BK véleményében megfogalmazott szempontrendszer is megfelelően figyelembe vette. Az ügyészség jogorvoslatában megjelölt Terhelt3 XX. rendű vádlottnál a megállapított tényállás korántsem igazolja azt a megfelelő jövedelmet vagy vagyont, ami mellőzhetetlenné tenné a Btk. 50.§ (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés kiszabását.

[203] Terhelt2 XVII. rendű vádlott esetében a közbizalom elleni bűncselekmények kettő rendbeliként történő minősítése valójában nem eredményezi a bűnösségi kör szélesedését, az ugyanazon ténybeli alapon jelenti a terhelt marasztalását, így pusztán ez sem okozhatja a büntetés súlyosítását.

[204] A pénzbírsággal marasztalt jogi személyek esetében a kiszabott büntetés arányos, megfelel a Jszbt. által meghatározott szempontoknak, így a cég7, a cég8, az cég11, a cég13 és a cég14 „f. a.” érdekében a pénzbírság mellőzésére bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[205] A Jszbt. nem zárja ki a már megszűnt jogi személyek esetében a pénzbírság kiszabását akkor, ha az eljárás alá vont jogi személy vagyonára ezen törvény alapján zár alá vételt rendeltek el még akkor sem, ha az eljárás alá vont jogi személyt felszámolási eljárásban megszüntették [Jszbt. 6.§ (6) bekezdés].

[206] Az elsőfokon eljáró törvényszék nem rendelkezett a cég14gal szemben a vagyonekbevételezés intézkedéséről, azonban a megállapított tényállás tartalmazza a jogi személy gazdagodását a [281] bekezdésben.

[207] Az ítéltábla ezért az ügyészség indítványát osztva vagyonekbevételezés intézkedést szabott ki a Btk. a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel, a 74. § (2) bekezdése és a 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A vagyonekbevételezés összege a bűncselekménnyel elért gazdagodás, ami szakképzési hozzájárulás nélkül 3 320 897 Forint.

[208] Az cég11-vel szemben a kiszabott vagyonekbevételezés összegét a fellebbező ügyészség által kifejtettekre tekintettel csökkentette az ítéltábla, figyelemmel arra, hogy az önrevízió folytán megtérült bevételekiesés kapcsán kétszeres elvonásra nincs törvényes lehetőség. A 12. tényállási pontban rögzített 29 137 736 Ft és a 35. tényállási pontban rögzített meg nem térült 7 774 620 Ft azaz összesen 36 912 356 Ft-erejű volt törvényes lehetőség a vagyonekbevételezés alkalmazására.

[209] Az elsőfokú bíróság ítéletének további rendelkezései törvényesek.

[210] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Be. 606. § (1) bekezdés alapján megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően, míg egyebekben helyben hagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával.

[211] Az eljárás alá vont jogi személyek védelmét ellátó kirendelt védő részére megállapított védői díj a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség részét képezte. E

bűnügyi költség viselésére a Jszbt. 19. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla az eljárás alá vont azon jogi személyeket kötelezte külön-külön, akiknek a felelőssége megállapításra került.

[212] Az eljárás alá vont jogi személyek ügygondnoki teendőit ellátó ügygondnok1 kirendelt ügygondnok részére megállapított ügygondnoki díj a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség részét képezte. E bűnügyi költség viselése az állam terhén maradt.

[213] A másodfokú ítélet ellen XII. rendű vádlott vonatkozásában az ügyészség, XII. rendű vádlott és védője jelenthet be fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés alapján. A Be 615.§ (3) bekezdés alapján a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve kizárólag az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő, a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott rendelkezést vagy indokolást.

[214] Az ítéltábla tájékoztatja a felmentéssel érintett vádlottakat és meghatalmazott védőiket, hogy a Be. 576. § (2) bekezdése szerint előterjesztett és kidolgozott, indokolt kérelmük alapján az állam – jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott költségét, továbbá meghatalmazott védőjének díját és költségét.

Cím18, 2026. március 09.

Dr. Elek Balázs s. k.

a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s. k.
bíró

Dr. Diószegi Attila s. k.
bíró

Dr. Bakó József s. k.
bíró

Dr. Mocsáry Eszter s. k.
bíró

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 8.B.676/2017/1823. számú ítélete a jelen eljárásban fellebbezéssel érintett Terhelt2 XVII. rendű Terhelt3 XX. rendű, Terhelt4 XXXI. rendű, Terhelt5 XXXIII. rendű, Terhelt6 XXXV. rendű vádlott, valamint a cég7, a cég8, az cég11, a cég13, a cég14 „f. a.”, valamint a cég35 gazdasági társaság vádlottak vonatkozásában a Cím18i Ítéltábla Bf.II.11/2026/.44. számú másodfokú határozatban írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Cím18, 2026. március 09. napján

Dr. Elek Balázs s. k.
a tanács elnöke

